

Not. Zgodnie z treścią postanowienia z dnia 22.09.2017r. sprostowano wyrok w ten sposób, że w miejsce słów: „syna A. i G. zd. M.” wpisać słowa: „syna A. i G. zd. M.”.

Sygn. akt II K 824/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: Aleksandra Primke

Prokurator Jadwiga Jabłońska-Kozek

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 roku i na rozprawie sprawy

D. L. (L.)

syna A. i G., zd. M., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 sierpnia 2016 roku korzystał z udzielonej mu postanowieniem Sądu Okręgowego w S. III Wydziału Penitencjarnego z dnia 19 lutego 2016 roku sygn. akt III Kow 1355/15 przerwy na okres 6 miesięcy w odbywaniu kary 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz aresztów nie powrócił do Aresztu Śledczego w C. bez usprawiedliwionej przyczyny w ciągu trzech dni po upływie wyznaczonego terminu

tj. o czyn z art. 242 § 3 kk

orzeka

I. oskarżonego **D. L.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia tj. przestępstwa z art. 242 § 3 kk i za to na podstawie art. 242 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. kwotę 944, 64 zł (dziewięćset czterdzieści cztery 64/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 824/16

UZASADNIENIE

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżony D. L., w dniu 21 sierpnia 2016 roku, korzystając z udzielonej mu postanowieniem Sądu Okręgowego w Słupsku III Wydziału Penitencjarnego z dnia 19 lutego 2016 roku, sygn. akt III Kow 1355/15pr, przerwy na okres 6 miesięcy w odbywaniu kary 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz aresztów, nie powrócił do Aresztu Śledczego w C. bez usprawiedliwionej przyczyny w ciągu trzech dni po upływie wyznaczonego terminu, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.242§3 kk.

W toku postępowania sądowego oskarżony D. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co potwierdził również zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Oskarżony oświadczył, że chciałby dobrowolnie poddać się karze 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Prokurator Rejonowy oświadczył, że nie sprzeciwia się temu wnioskowi.

Należy w tym miejscu również wskazać, że przed rozpoznaniem wniosku Sąd Rejonowy rozważył, czy zarzucony oskarżonemu czyn wypełnia znamiona przestępstwa z art. 242§3 kk.

Należy w tym miejscu wskazać, że art.242§3 kk ustanawia odpowiedzialność karną za wykorzystanie czasowego legalnego zwolnienia z zakładu karnego lub aresztu.

W ocenie Sądu Rejonowego, czyn zarzucony oskarżonemu D. L. wypełnił znamiona przestępstwa wskazanego we wniosku tj. art.242§3 kk. W opisie czynu wskazano jasno i szczegółowo sposób działania oskarżonego. Zdaniem Sądu, przyjęty przez Prokuratora opis czynu odzwierciedla wszystkie przesłanki niezbędne dla przyjętej kwalifikacji prawnej.

Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności popełnienia przestępstwa przez D. L. i jego wina nie budzą żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i oświadczenie to zasługiwało na przymiot wiarygodności.

Zaproponowana przez oskarżonego i jego obrońcę kara odpowiada stopniowi zawinienia oskarżonego D. L. oraz stopniowi społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. Przy rozpoznawaniu wniosku Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony jest młodą osobą- ma 31 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Nie ma żadnego zawodu ani stałej pracy. Jest ojcem czwórki dzieci w wieku szkolnym.

W przeszłości D. L. był wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa i wykroczenia. Sądy orzekały wobec niego zarówno kary grzywny, ograniczenia wolności oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. oskarżony jednak wracał na drogę przestępstwa. W chwili obecnej również odbywa zastępcze kary aresztu. Obecnie brak jest podstaw do twierdzenia, że inna kara niż bezwzględna kara pozbawienia wolności mogłaby spełnić wobec oskarżonego swoje cele.

Sąd Rejonowy wziął również pod uwagę fakt, że oskarżony, co wynika z opinii sądowo-lekarskiej, cierpi na schizofrenię przewlekłą oraz zespół zależności alkoholowej. W chwili popełniania zarzucanego mu przestępstwa miał jednak zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

W związku z postawą oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz powyższymi okolicznościami, Sąd uwzględnił wniosek w trybie art.387§2 kpk o skazanie bez przeprowadzania rozprawy.

Sąd Rejonowy uznał D. L. za winnego popełnienia przestępstwa z art.242§3 kk i za to na podstawie tego przepisu Sąd skazał oskarżonego na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności.

Sąd nie dopatrzył się okoliczności łagodzących.

O kosztach obrońcy Sąd Rejonowy orzekł na podstawie §4 ust.1,2,3 i §17 ust.2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., nr 1801).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Skazany w chwili obecnej ma do odbycia karę pozbawienia wolności. Nie posiada żadnego majątku. Przebywając na wolności podejmował jedynie prace dorywcze. W związku z powyższym poniesienie przez skazanego kosztów sądowych połączone byłoby dla niego z nadmiernymi trudnościami.